

Tirsdag den 9. juni 2015

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2015)0218

EU's strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd efter 2015

Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2015 om EU's strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd efter 2015 (2014/2152(INI))

(2016/C 407/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK),
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
- der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW) fra 1979,
- der henviser til FN's konvention om bekæmpelse af menneskehandel og udnyttelse af andres prostitution fra 1949,
- der henviser til Beijing-erklæringen og den tilhørende handlingsplan, der vedtoges på den fjerde verdenskvindekonference den 15. september 1995, og til de efterfølgende slutdokumenter, som vedtoges på de ekstraordinære FN-samlinger Beijing + 5 (2000), Beijing + 10 (2005) og Beijing + 15 (2010), og slutdokumentet fra Beijing + 20-revisionskonferencen,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 606/2013 af 12. juni 2013 om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civile retlige spørgsmål ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1567/2003 af 15. juli 2003 om bistand til politikker og aktioner vedrørende reproduktiv og seksuel sundhed og dermed forbundne rettigheder i udviklingslandene ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT L 181 af 29.6.2013, s. 4.

⁽²⁾ EUT L 224 af 6.9.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

Tirsdag den 9. juni 2015

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/99/EU af 13. december 2011 om den europæiske beskyttelsesordre ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/41/EU af 7. juli 2010 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2010/18/EU af 8. marts 2010 om iværksættelse af den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP og EFS, og om ophævelse af direktiv 96/34/EF ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser ⁽⁷⁾ og Den Europæiske Domstols dom af 1. marts 2011 i Test Achats-sagen (C-236/09) ⁽⁸⁾,
- der henviser til Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen),
- der henviser til den europæiske ligestillingspakt (2011-2020), som Det Europæiske Råd vedtog i marts 2011 ⁽⁹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2010 »Forny et vilje til at opnå ligestilling mellem mænd og kvinder: Et kvindecharter« (COM(2010)0078),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. september 2010 »Strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015« (COM(2010)0491),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 »EU 2020: En europæisk strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. september 2011 med titlen »Fremme af vækst og beskæftigelse — en dagsorden for moderniseringen af Europas videregående uddannelser« (COM(2011)0567),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 16. september 2013 om midtvejsevaluering af strategien for ligestilling mellem mænd og kvinder (Mid-term review of the Strategy for equality between women and men) (2010-2015)» (SWD(2013)0339),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 8. marts 2010 om EU's handlingsplan om ligestilling og styrkelse af kvinders position i udviklingssamarbejdet (EU Plan of Action on Gender Equality and Women's Empowerment in Development (2010-2015)» (SWD(2010)0265),

⁽¹⁾ EUT L 338 af 21.12.2011, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 180 af 15.7.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 68 af 18.3.2010, s. 13.

⁽⁵⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

⁽⁶⁾ EFT L 348 af 28.11.1992, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37.

⁽⁸⁾ EUT C 130 af 30.4.2011, s. 4.

⁽⁹⁾ Bilag til Rådets konklusioner af 7. marts 2011.

Tirsdag den 9. juni 2015

- der henviser til konklusionerne fra mødet den 19. og 20. juni 2014 i Rådet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik),
- der henviser til undersøgelsesrapporten fra Europa-Parlamentet, Temaafdeling C, om undersøgelsesrapport om evalueringen af strategien for lighed mellem kvinder og mænd (Study on the Evaluation of the Strategy for Equality between Women and Men 2010-2015 as a contribution to achieve the goals of the Beijing Platform for Action), der blev offentliggjort i 2014,
- der henviser til rapporten fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) om vold mod kvinder: en EU-dækkende undersøgelse (»Violence against Women — an EU-wide survey. Main results«), offentliggjort i marts 2014,
- der henviser til rapporten fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) om forskelsbehandling af og levevilkår for romakvinder i 11 EU-medlemsstater (»Discrimination against and living conditions of Roma women in 11 EU Member States«), som blev offentliggjort i oktober 2014,
- der henviser til rapporten fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) om at være transkønnet i EU (»Being Trans in the EU — Comparative analysis of the EU LGBT survey data«), offentliggjort i december 2014,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 1995 om den fjerde internationale kvindekongress i Beijing: »Ligestilling, udvikling og fred«⁽¹⁾, af 10. marts 2005 om opfølgningen af den fjerde verdenskvindekongress — Handlingsprogrammet Platform for Action (Beijing+10)⁽²⁾ samt af 25. februar 2010 om Beijing + 15 — FN's handlingsplan for ligestilling⁽³⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 10. februar 2010 om ligestilling mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union — 2009⁽⁴⁾, af 8. marts 2011 om ligestilling mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union — 2010⁽⁵⁾, af 13. marts 2012 om ligestilling mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union — 2011⁽⁶⁾ og af 10. marts 2015 om fremskridt vedrørende ligestilling mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union i 2013⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. september 2013 om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2013 om afskaffelse af kønsstereotyper i EU⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. juni 2010 om kønsaspekter ved den økonomiske nedgang og finanskrisen⁽¹⁰⁾ og beslutning af 12. marts 2013 om den økonomiske krisens indvirkning på ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. februar 2013 om den 57. samling i FN's Kommission for Kvinders Status vedrørende afskaffelse og forebyggelse af alle former for vold mod kvinder og piger⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. maj 2012 med henstillinger til Kommissionen om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ EFT C 166 af 3.7.1995, s. 92.

⁽²⁾ EUT C 320 E af 15.12.2005, s. 247.

⁽³⁾ EUT C 348 E af 21.12.2010, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 35.

⁽⁵⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 65.

⁽⁶⁾ EUT C 251 E af 31.8.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0050.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0375.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0074.

⁽¹⁰⁾ EUT C 236 E af 12.8.2011, s. 79.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0073.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0045.

⁽¹³⁾ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 75.

Tirsdag den 9. juni 2015

- der henviser til sin beslutning af 20. november 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. februar 2014 med henstillinger til Kommissionen om bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. februar 2014 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: den årlige vækstundersøgelse 2014 ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0163/2015);
- A. der henviser til, at retten til ligebehandling er en fastsat grundlæggende rettighed, som er anerkendt i Den Europæiske Unions traktater, dybt forankret i det europæiske samfund og af afgørende betydning for den fremtidige udvikling af dette samfund og bør anvendes i lovgivning, i praksis, i retspraksis og i det virkelige liv;
- B. der henviser til, at EU traditionelt har taget nogle vigtige skridt til at styrke kvinders rettigheder og ligestilling, men at der har været en afdæmpning i politisk handling og politiske reformer for ligestilling i løbet af det seneste årti på EU-plan; der henviser til, at Kommissionens foregående strategi var for svag, og ikke resulterede i tilstrækkelige foranstaltninger for så vidt angår ligestilling; der henviser til, at en ny strategi skal give nye impulser til og levere konkrete tiltag for at styrke kvinders rettigheder og fremme ligestilling;
- C. der henviser til, at nogle af de mål, der var blevet fastsat, blev nået med Kommissionens foregående strategi, men at fuld ligestilling mellem kønnene ikke blev nået, samtidig med at beviser for samspillet mellem de forskellige former for forskelsbehandling, præcise mål og effektive evalueringsforanstaltninger ofte manglede og kønsmainstreaming fortsat kun anvendes i begrænset omfang;
- D. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er en grundlæggende værdi i EU, som er anerkendt i traktaterne og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og at EU har påtaget sig den specifikke opgave at integrere den i alle sine aktiviteter; der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er afgørende som strategisk mål med henblik på at nå EU's overordnede mål, såsom målsætningen i Europa 2020-strategien om erhvervsfrekvensen, og er en stor økonomisk fordel, der kan fremme en ligelig og inklusiv økonomisk vækst; der henviser til, at reducere af de beskæftigelsesmæssige uligheder ikke blot er et mål med hensyn til ligestilling, men også med hensyn til effektivitet og fleksibilitet på arbejdsmarkedet;
- E. der henviser til, at kløften mellem romaer og det almindelige samfund stadig er stor for så vidt angår uddannelse, beskæftigelse, sundhed og forskelsbehandling, og at situationen for romakvinder i EU er endnu værre som et resultat af de mange eksisterende former for forskelsbehandling baseret på både etnicitet og køn;
- F. der henviser til, at den økonomiske og politiske situation i Europa kun kan forbedres, og følgerne af de demografiske ændringer afværges, hvis evner og muligheder for alle kvinder og mænd anvendes;
- G. der henviser til, at vi ikke fortsat kan være bundet til overflødige økonomiske modeller, der ikke er miljømæssigt bæredygtige og bygger på en forældet fordeling af arbejdet efter køn, som er overflødiggjort af kvindernes integration på arbejdsmarkedet; der henviser til, at der er behov for en ny og socialt bæredygtig model baseret på viden og innovation, der fuldt ud integrerer kvinders evner i produktionsstrukturen, herunder ved at sætte spørgsmålstejn ved visse industrielle normer og de faktorer, der tildeler mænd og kvinder forskellige erhverv, der genopretter ansvarsbalancen mellem mænd og kvinder i den offentlige og private sfære, og som harmoniserer privatliv og arbejdsliv for arbejdstagere af begge køn;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0488.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0126.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0128.

Tirsdag den 9. juni 2015

- H. der henviser til, at det er af afgørende betydning at sikre adgang til økonomisk overkommelige børnepasningsordninger af høj kvalitet og støtte til de ældre og andre omsorgskrævende personer for at sikre lige deltagelse af mænd og kvinder på arbejdsmarkedet og inden for uddannelsesområdet;
- I. der henviser til, at dette år markerer 20-årsdagen for Beijinghandlingsplanen, og at dennes mål og fuldstændige gennemførelse er mere aktuell end nogensinde;
- J. der henviser til, at vold mod kvinder, uanset om der er tale om fysisk, seksuel eller psykologisk vold, er en af de største hindringer for lighed mellem kvinder og mænd og fortsat er den mest udbredte krænkelse af menneskerettighederne, idet den rammer alle samfundslag, men er en af de mindst anmeldte forbrydelser; der henviser til, at 55 % af kvinderne har været udsat for en eller flere former for seksuel chikane i løbet af deres liv, og at 33 % af kvinderne har været udsat for fysisk og/eller seksuel vold, siden de var 15, til trods for de foranstaltninger, der ifølge FRA-undersøgelsen foretaget i marts 2014 er truffet for at imødegå dette; der henviser til, at et liv uden vold er en forudsætning for fuld deltagelse i samfundet, og at stærke foranstaltninger skal indføres til bekæmpelse af vold mod kvinder;
- K. der henviser til, at tvungen prostitution er vold, der navnlig påvirker de mest sårbare og for det meste er knyttet til organiseret kriminalitet og menneskehandel, og at den er en hindring for ligestilling mellem kvinder og mænd;
- L. der henviser til, at kvinder på grund af traditionelle strukturer og skattemæssige hindringer har været påhæftet en status som sekundær forsørger, både i form af den vertikale og horisontale kønsopdeling på arbejdsmarkedet, et ufuldstændigt erhvervsforløb og kønsspecifikke lønforskelle, og der desuden henviser til, at lønnet pleje, børnepasning, pleje af ældre og andre omsorgskrævende personer og husholdningsarbejde langt hyppigere udføres af kvinder, som derfor har mindre tid til rådighed til at udføre lønnet arbejde, hvilket igen resulterer i en meget lavere pension, hvilket er grunden til, at foreneligheden af arbejde og familieliv, navnlig for at nå målene i Europa 2020-strategien, fortsat bør understøttes af konkrete foranstaltninger — en proces, hvor især mænd er nødt til at involvere sig mere;
- M. der henviser til, at beskæftigelsen blandt kvinder er på 63 %, eller 53,5 %, hvis beskæftigelsen måles i fuldtidsækvivalenter⁽¹⁾; der henviser til, at den kønsbestemte lønforskel er på 16,4 %, og at den kønsbestemte pensionsforskel i gennemsnit er på 39 %; der henviser til, at kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet ikke altid fører til indflydelse, idet stillinger med magt og beslutningstagning overvejende besættes af mænd, hvilket begrænser kvinders evne til at gøre deres indflydelse gældende og udgør et demokratisk underskud i beslutningstagningen, eftersom kvinder udgør halvdelen af befolkningen; der henviser til, at fremme af ligestilling mellem kønnene rækker ud over forbuddet mod forskelsbehandling på grundlag af køn, og at positiv særbehandling til fordel for kvinder har vist sig at være afgørende for deres fulde integration på arbejdsmarkedet, i den politiske og økonomiske beslutningsproces og samfundet generelt; der henviser til, at udelukkelse af kvinder fra magtfulde stillinger og beslutningstagende organer har en skadelig indvirkning på deres evne til at påvirke både deres egen udvikling og frigørelse og samfundsudviklingen;
- N. der henviser til, at kønskvoter og lukkede lister i den politiske beslutningsproces, har vist sig at være særdeles effektive redskaber til bekæmpelse af forskelsbehandling og kønsmæssige ubalancer og forbedring af den demokratiske repræsentation i beslutningstagende politiske organer;
- O. der henviser til, at den manglende indsats for at fremme politikker til afbalancering af arbejds- og privatliv, den utilstrækkelige indsats for at fremme fleksible arbejdstider, navnlig blandt mænd, og den lave udnyttelsesgrad af forældre- og fædreorlov udgør store hindringer for kvinders økonomiske uafhængighed og en ligelig fordeling af ansvaret for familie og hjem;
- P. der henviser til, at det i uforholdsmæssig grad er kvinder, der rammes af fattigdom i Europa, og at dette især gælder enlige mødre, kvinder med handicap, unge kvinder, ældre kvinder, indvandrerkvinder og kvinder fra etniske mindretal, som alle rammes af fattigdom og social udstødelse, en situation, der er blevet forværret af den økonomiske krise og de økonomiske stramninger, som ikke må være en undskyldning for en mindre indsats for ligestilling, og af jobusikkerhed, deltidsarbejde, lave lønninger og pensioner, vanskeligheder med at få adgang til grundlæggende sociale

⁽¹⁾ Kommissionens rapport om fremskridt i ligestillingen mellem kvinder og mænd i 2012 (SWD(2013)0171), s. 8.

Tirsdag den 9. juni 2015

tjenesteydelser og sundhedsydelser, og den omstændighed, at det især er stillinger i den offentlige sektor og tjenesteydelser i plejesektoren, der nedlægges, hvilket gør ligestillingsaspektet endnu vigtigere;

- Q. der henviser til, at kvinder i landdistrikterne lider mere under forskelsbehandling af forskellig art og kønsstereotyper end kvinder i byområderne; der ligeledes henviser til, at disse kvinders beskæftigelsesprocent er meget lavere end for kvinder i byerne; der henviser til, at landdistrikter påvirkes af manglen på muligheder for beskæftigelse af høj kvalitet; der endvidere henviser til, at mange kvinder står uden for det officielle arbejdsmarked og derfor ikke er registreret som arbejdsløse eller figurerer i statistikkerne over samme, hvilket giver særlige økonomiske og juridiske problemer i forbindelse med barsel og sygdom, med hensyn til optjening af pensionsrettigheder og adgang til socialsikring samt i tilfælde af skilsmisse;
- R. der henviser til, at traditionelle kønsroller og stereotyper stadig har stor indflydelse på opgavefordelingen i hjemmet, i uddannelsen, i karrieren, på arbejdspladsen og i samfundet generelt;
- S. der henviser til, at kønsstereotyper og traditionelle strukturer har en negativ indflydelse på sundhed og universel adgang til seksuel og reproduktiv sundhed og de dermed forbundne rettigheder, som er grundlæggende menneskerettigheder og derfor aldrig bør begrænses; der henviser til, at retten til kontrol over sin egen krop og selvbestemmelse er en grundlæggende forudsætning for ligestilling for alle;
- T. der henviser til, at ét ud af seks par på verdensplan oplever en eller anden form for ufrugtbarhed; der henviser til, at Kommissionen bør forelægge en ny sammenlignende analyse af medicinsk assisteret reproduktion i EU, idet undersøgelsen fra 2008 (SANCO/2008/C6/051), som viste en betydelig ulighed i adgangen til fertilitetsbehandling, er forældet;
- U. der henviser til, at der stadig er uddannelsesinstitutioner, der praktiserer kønsopdeling, og at uddannelsesmaterialerne ofte indeholder kønsstereotyper, der bidrager til at opretholde de traditionelle særskilte roller, der gives piger og drenge, som har en negativ indvirkning på deres valg; der henviser til, at disse rollemønstre styrkes yderligere, især gennem den måde, som kvinder fremstilles og skildres på i medierne og i materiale tilgængeligt via internettet og reklamer;
- V. der henviser til, at transkønnede personer er udsat for hyppig forskelsbehandling, chikane og vold i EU i dag på grund af deres kønsidentitet eller kønsudtryk;
- W. der henviser til, at EU har et ansvar og en rolle som forbillede for kønsligestilling og kvinders rettigheder, som bør spille en central rolle i EU's optræden udadtil; der henviser til, at ligestilling mellem kønnene, bekæmpelse af kønsbestemt vold og styrkelse af kvinders status er altafgørende, hvis de internationale mål for udvikling skal nås, og for en vellykket EU-politik på områderne udenrigsanliggender, udviklingssamarbejde og international handel; der henviser til, at kvinder ikke blot er mere sårbare over for påvirkninger fra energi, miljø og klimaændringer, men også er effektive aktører i forhold til modvirkning af klimaforandringer og tilpasningsstrategier, samt en drivkraft for en retfærdig og bæredygtig vækstmodel;
- X. der henviser til, at de institutionelle mekanismer udgør et nødvendigt grundlag for virkeliggørelsen af ligestillingen; der henviser til, at ligestilling mellem kønnene også skal behandles som et vigtigt, tværgående aspekt på alle politikområder i EU og dets medlemsstater sammen med begreberne kønsmainstreaming, kønsbudgettering og kønsspecifik konsekvensanalyse;
- Y. der henviser til, at en opdeling af data efter køn er et afgørende værktøj til opnåelse af reelle fremskridt og effektiv evaluering af resultater;
- Z. der henviser til, at anti-ligestillingsbevægelser i de seneste år har vundet terræn i offentligheden i en række medlemsstater og forsøgt at styrke de traditionelle kønsroller og så tvivl om eksisterende resultater på ligestillingsområdet;

Tirsdag den 9. juni 2015

AA. der henviser til, at de aktuelle udfordringer og de indhøstede erfaringer viser, at manglen på en sammenhængende politik mellem de forskellige områder hidtil har gjort det vanskeligt at opnå ligestilling mellem kønnene, og at en passende fordeling af midler og bedre samordning, udbredelse samt fremme af kvinders rettigheder er nødvendig, idet der tages hensyn til de forskellige situationer;

Generelle henstillinger

1. opfordrer Kommissionen til at udarbejde og vedtage en ny særskilt strategi for kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene i Europa som sigter på at skabe lige jobmuligheder, og som er baseret på de prioriterede områder i den foregående strategi med henblik på at sætte en stopper for alle former for forskelsbehandling, som kvinder lider under på arbejdsmarkedet med hensyn til lønninger, pensioner, beslutningstagning, adgang til varer og tjenesteydelser, forening af familie- og arbejdsliv, og alle former for vold mod kvinder, og på at fjerne kønsdiskriminerende strukturer og praksisser; understreger, at den nye særlige strategi for kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene skal tage nøje hensyn til de mange forskellige og tværgående former for forskelsbehandling, som omhandlet i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som har fælles underliggende faktorer, men påvirker kvinder forskelligt, og udvikle specifikke tiltag til at styrke rettighederne blandt forskellige grupper af kvinder, herunder kvinder med handicap, indvandrere og kvinder fra etniske mindretal, romakvinder, ældre kvinder, enlige mødre og LGBTI-personer;
2. opfordrer Kommissionen til også at udarbejde foranstaltninger med henblik på at bekæmpe forskelsbehandling af alle kvinder i deres mangfoldighed under en bredere strategi til bekæmpelse af forskelsbehandling og en særlig og særskilt LGBTI-køreplan; opfordrer endvidere indtrængende Rådet til så hurtigt som muligt at nå frem til en fælles holdning om forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder, køn eller seksuel orientering, som har været blokeret, siden det blev vedtaget af Parlamentet i april 2009;
3. beklager, at strategien for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015 ikke specifikt behandler handicap, selv om kvinder med handicap ofte er mere ugunstigt stillet end mænd med handicap og i højere grad risikerer at blive ramt af fattigdom og social udstødelse; opfordrer derfor Kommissionen til at se på behovene hos kvinder med handicap for at sikre deres øgede deltagelse på arbejdsmarkedet; beklager i den henseende, at den europæiske handicapstrategi 2010-2020 ikke ligeledes omfatter et integreret kønsaspekt eller et særskilt kapitel om handicappolitikker med et særligt fokus på kønsaspektet;
4. opfordrer Kommissionen til på en struktureret måde at inddrage civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter i udviklingen og den løbende evaluering af strategien;
5. opfordrer medlemsstaterne til at styrke og håndhæve fuld udøvelse af kollektive overenskomstforhandlinger i den private og den offentlige sektor, som et uundværligt redskab til regulering af arbejdsmarkedsforholdene, bekæmpelse af løndiskrimination og fremme af ligestilling;
6. opfordrer Kommissionen til ved vurderingen af anvendelsen af direktiv 2004/113/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, at tage hensyn til tilfælde af forskelsbehandling;
7. opfordrer Kommissionen til at præcisere den rolle, den ønsker, at EU skal spille i verden og i samarbejdet med medlemsstaterne, herunder deres kompetente myndigheder, med hensyn til fremme af ligestilling mellem kønnene, både inden for og uden for EU's grænser, og til at tilstræbe disse mål både gennem begrebet om kønsmainstreaming på alle områder og gennem individuelle målrettede og specifikke foranstaltninger; understreger nødvendigheden af at integrere kønsaspektet og bekæmpelsen af kønsbestemt vold i EU's udenrigspolitik, udviklingssamarbejdspolitik og internationale handelspolitik og sikre de nødvendige finansielle instrumenter og menneskelige ressourcer;
8. beklager endnu en gang, at Europa 2020-strategien ikke på tilfredsstillende vis indeholdt et kønsaspekt, og opfordrer derfor Kommissionen og Rådet til at sikre, at ligestilling mellem kønnene integreres i alle programmer, foranstaltninger og initiativer under denne strategi, og til at indføre en specifik søjle for ligestilling mellem kønnene i strategien, til at betragte den fremtidige strategis mål som et aspekt af det europæiske semester samt til at indføre et ligestillingsperspektiv i de landespecifikke henstillinger og den årlige vækstundersøgelse;

Tirsdag den 9. juni 2015

9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indsamle, analysere og offentliggøre pålidelige statistiske data, der er opdelt efter køn, og ligestillingsindikatorer i alle politikområder og på alle forvaltningsniveauer, der bygger på arbejdet i Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, for at gøre det muligt at analysere udformningen og anvendelsen af ligestillingsstrategier i EU og medlemsstaterne, opdatere disse strategier og evaluere gennemførelsen af integreringen af kønsaspektet i alle relevante nationale og europæiske politikområder, og, hvor det er muligt, yderligere at opdele disse data efter race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, for at gøre en tværsektoriel analyse mulig for alle politikområder, og derved dokumentere de mange forskellige former for forskelsbehandling, som visse grupper af kvinder udsættes for; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indlede kønsspecifikke konsekvensanalyser af medlemsstaternes politikker, særlig med hensyn til udformningen af arbejdsmarkeds- og pensionsreformer;

10. opfordrer Kommissionen til at udarbejde strategien i form af en praktisk handlingsplan med en klar identifikation af ansvarlige aktører og sikre, at der tages et særligt hensyn til de specifikke forslag, der er beskrevet ovenfor, som dækker områderne vold mod kvinder, arbejde og tid, kvinder med magtbeføjelser og kvinders deltagelse i beslutningsprocesser, finansielle midler, sundhed, viden, uddannelse og medier, den øvrige verden og institutionelle mekanismer og kønsmainstreaming; understreger behovet for, når det er relevant og under fuld overholdelse af EU's kompetencer, at indføre lovgivningsmæssige input for at styrke de retlige rammer for ligestilling mellem kønnene;

Vold mod kvinder og kønsbestemt vold

11. gentager den opfordring til Kommissionen, som Parlamentet fremsatte i sin beslutning af 25. februar 2014, der indeholdt henstillinger til bekæmpelse af vold mod kvinder, om at udarbejde en retsakt som både giver et sammenhængende system til indhentning af statistiske data og en styrket tilgang for medlemsstaterne til forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder og piger og af kønsbestemt vold og som gør let adgang til domstolene mulig;

12. opfordrer Kommissionen til at medtage en definition af kønsbestemt vold i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2012/29/EU i den fremtidige strategi og til så hurtigt som muligt at forelægge en omfattende strategi om vold mod kvinder og piger og kønsbestemt vold, der indeholder en bindende retsakt; anmoder Rådet om at aktivere passerellebestemmelsen ved at vedtage en enstemmig beslutning om at tilføje kønsbestemt vold til de kriminalitetsområder, der er nævnt i artikel 83, stk. 1, i TEUF;

13. opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for, at EU tiltræder Istanbulkonventionen og til at indlede denne procedure så hurtigt som muligt, samt til at fremme medlemsstaternes ratificering af Istanbulkonventionen gennem den nye strategi og til at arbejde aktivt for at bekæmpe vold mod kvinder og piger; opfordrer medlemsstaterne til at undertegne og ratificere Istanbulkonventionen snarest muligt;

14. gentager sin opfordring til Kommissionen om at udpege 2016 til det europæiske år for bekæmpelse af vold mod kvinder og piger, under hvilket der bør gives prioritet til at fremme vidtrækkende og effektive strategier for en betydelig nedbringelse af vold mod kvinder og piger;

15. opfordrer EU til at støtte medlemsstaterne i udviklingen af kampagner og strategier mod den daglige chikane af kvinder i det offentlige liv og i processen for at formidle bedste praksis til medlemsstaterne;

16. finder det tvingende nødvendigt yderligere at overvåge omsættelsen og gennemførelsen af direktivet om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse, forordningen om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål og direktivet om den europæiske beskyttelsesordre frem mod 2015 og i tiden derefter;

17. opfordrer Kommissionen til at forankre kampagner for »nultolerance« i strategien og til at støtte medlemsstaterne i at gøre samfundet mere bevidst om problemet med vold mod kvinder og i at fremme årlige oplysningskampagner om årsagerne til vold og misbrug og med hensyn til forebyggelse, adgang til domstolsprøvelse samt støtte til ofre; understreger betydningen af at inddrage hele samfundet, og navnlig mænd og drenge, mere konkret i kampen mod vold mod kvinder; opfordrer desuden Kommissionen til at følge op på sine initiativer i bekæmpelsen af kvindelig kønslæstelse;

Tirsdag den 9. juni 2015

18. fremhæver, at det — med henblik på en effektiv bekæmpelse af vold mod kvinder og straffrihed herfor — er nødvendigt med en ændret holdning over for kvinder og piger i samfundet, hvor kvinder alt for ofte fremstilles i underordnede roller, og vold imod dem alt for ofte tolereres eller ikke tillægges betydning; opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i forebyggelsen og bekæmpelsen af vold i dens mange former og årsager og i beskyttelsen af misbrugte kvinder og til at vedtage specifikke foranstaltninger for de mange forskellige aspekter, herunder øget støtte til krisecentre for kvinder og organisationer, der arbejder for at støtte kvinder, der er ofre for kønsbestemt vold, og forebyggende foranstaltninger som f.eks. bekæmpelse af kønsstereotyper og diskriminerende sociokulturelt betingede holdninger fra en tidlig alder, samt til at straffe gerningsmændene;

19. bemærker, at feminisering af fattigdom kan medføre en stigende handel med kvinder, seksuel udnyttelse og tvungen prostitution, og at kvinder bliver mere økonomisk afhængige; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge årsagerne til, hvorfor kvinder tyr til prostitution, og hvordan efterspørgslen kan modvirkes; understreger vigtigheden af programmer til at komme ud af prostitution;

20. påpeger betydningen af systematisk uddannelse af kvalificeret personale, der plejer kvinder, som er ofre for fysisk, seksuel eller psykisk vold; understreger, at denne uddannelse er nødvendig for aktører i første og anden række, som omfatter tjenester for sociale nødsituationer og læge-, civilbeskyttelses- og polititjenester;

21. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og opfordrer Kommissionen til at evaluere og overvåge gennemførelsen og fastlægge bedste praksisser til udveksling mellem medlemsstaterne med henblik på vedtagelse af en ny strategi til bekæmpelse af menneskehandel, når den nuværende strategi udløber i 2016, som bør integrere et kønsaspekt og prioritere rettighederne for ofre for menneskehandel, med en særlig søjle om menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse og med særligt fokus på nye metoder for menneskehandel, der er under udvikling, idet andre mere etablerede metoder lukkes ned, samt til at sikre, at alle medlemsstaternes politikker, budgetter og resultater i forbindelse med udviklingen af strategien er gennemsigtige og tilgængelige;

22. opfordrer Kommissionen til at bistå medlemsstaterne ved at sikre, at ofre for forfølgelse kan drage fordel af den beskyttelse, der gives med de eksisterende foranstaltninger, såsom den europæiske beskyttelsesordre, forordningen om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civile retlige spørgsmål, og EU's direktiv om ofre, når de flytter fra en EU-medlemsstat til en anden, og til at overveje yderligere foranstaltninger til at forbedre beskyttelsen af ofre for forfølgelse, i betragtning af at tal viser, at 18 % af kvinderne i EU har været udsat for forfølgelse siden de var 15 år, og at et ud af fem ofre for forfølgelse sagde, at den ulovlige adfærd varede i to år eller længere ⁽¹⁾;

23. opfordrer Kommissionen til at bistå medlemsstaternes kompetente myndigheder i udarbejdelsen af deres handlingsprogrammer for ligestilling mellem mænd og kvinder, og til at lægge særlig vægt på nye former for vold mod kvinder og piger, såsom cyberchikane, cyberforfølgelse ⁽²⁾ og cybermobning, og foretage løbende evalueringer; understreger i denne forbindelse også vigtigheden af et tæt samarbejde med civilsamfundet for at anerkende problemområder på et tidligere tidspunkt og behandle dem mere effektivt;

24. opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne sikrer fuld retlig anerkendelse af en persons foretrukne køn, herunder ændring af fornavn, CPR-nummer eller tilsvarende samt andre kønsindikatorer på identitetspapirer;

25. opfordrer på ny Kommissionen til hurtigst muligt at etablere et europæisk observationscenter for vold mod kvinder i Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem mænd og kvinders lokaler under ledelse af en EU-koordinator for vold mod kvinder og piger;

⁽¹⁾ Violence against women: an EU-wide survey. Main results — rapport fra FRA, s. 83-84 og 92-93.

⁽²⁾ Violence against women: an EU-wide survey. Main results — report fra FRA, s. 87.

Tirsdag den 9. juni 2015

Arbejde og tid

26. opfordrer Kommissionen til med den nye strategi at lægge særlig vægt på de forskellige muligheder for at forene familie- og arbejdsliv; beklager i denne forbindelse, at forhandlingerne om vedtagelse af direktivet om barselsorlov er gået i stå, og gentager Parlamentets uindskrænkede vilje til at samarbejde; opfordrer i mellemtiden medlemsstaterne til at sikre deres barselsrettigheder, træffe foranstaltninger til at forhindre uberettiget afskedigelse af arbejdstagere under graviditet og til at beskytte kvinder og mænd med omsorgsforpligtelser mod uberettiget afskedigelse;

27. henleder opmærksomheden på, at nogle medlemsstater, på trods af de tilgængelige EU-midler, har foretaget budgetnedskæringer, der påvirker tilgængeligheden, kvaliteten og udgifterne til børnepasning, med de deraf følgende negative virkninger for foreningen af familie- og arbejdsliv, som især rammer kvinder; opfordrer Kommissionen til at overvåge opnåelsen af Barcelonamålene og til fortsat at støtte medlemsstaterne ved skabelsen af prisoverkommelige børnepasningsmuligheder af høj kvalitet og med rimelige åbningstider samt til kontinuerligt at udvikle nye mål på området børnepasningsstrukturer; understreger i denne forbindelse vigtigheden af at øge muligheden for, kvaliteten af og adgangen til prisoverkommelige pleje- og pasningsmuligheder for børn, ældre og personer, der kræver særlig pleje, herunder støtte til omsorgskrævende personer, og af at sikre, at muligheden for disse ydelser er forenelig med fuldtidsarbejde for både kvinder og mænd; konstaterer, at bedre ordninger med dagpleje- og vuggestuefaciliteter afhænger af de nødvendige offentlige politikker, men også af incitamenter til arbejdsgiverne til at foreslå sådanne løsninger;

28. understreger vigtigheden af fleksible former for arbejde, der giver kvinder og mænd mulighed for at forene arbejds- og familieliv, som forudsætter at arbejdstageren frit kan vælge, og pålægger Kommissionen at koordinere og fremme udveksling af bedste praksis; understreger i denne forbindelse nødvendigheden af oplysningskampagner for en ligelig fordeling af husligt arbejde og pasning og pleje, bedre investeringer i plejeinfrastruktur og fremme af mænds deltagelse og indførelse af fædreorlov på mindst 10 dage og forældreorlov, som er tilgængelig for begge forældre, men indeholder stærke incitamenter for fædrene, f.eks. forældreorlov, som ikke kan overføres; understreger, at lige forældreorlov er til gavn for alle familiemedlemmer og kan fungere som et incitament for at mindske forskelsbehandling i forbindelse med forældreorlov;

29. opfordrer til vedtagelse af de nødvendige foranstaltninger til at fremme højere beskæftigelse blandt kvinder, såsom omsorg og børnepasning til overkommelige priser, passende barsels-, fædre- og forældreorlovsordninger og fleksibilitet med hensyn til arbejdstider og arbejdssted; understreger betydningen af gode, sikre arbejdsvilkår, der giver både kvinder og mænd mulighed for at forene arbejds- og privatliv, og opfordrer Kommissionen til at koordinere og fremme styrkelsen af arbejdstagerrettigheder for øget ligestilling mellem mænd og kvinder; understreger, at forbedringen af balancen mellem familieliv, privatliv og arbejdsliv er et vigtigt element i et økonomisk opsving, bæredygtig demografi og personligt og socialt velvære og bemærker, at en ligelig deltagelse af mænd og kvinder på arbejdsmarkedet vil kunne øge EU's økonomiske potentiale og samtidig sikre dets retfærdige og inklusive karakter; minder om, at en fuldstændig konvergens mellem deltagelsesfrekvenserne ifølge OECD's prognoser ville resultere i en stigning på 12,4 % i BNI pr. indbygger frem til 2030; påpeger, at det — til trods for at deltidsarbejde, der for størstedelen udføres af kvinder, kan gøre det lettere at forene familie- og arbejdsliv — ikke desto mindre er et faktum, at det også medfører færre karrieremuligheder, lavere løn og pensioner, underudnyttelse af menneskelige ressourcer og dermed lavere økonomisk vækst og velstand;

30. understreger, at det er vigtigt at anmode EIGE om at indsamle omfattende, kønsspecifikke data vedrørende tildelingen af tid til pleje, sygepleje og husligt arbejde og fritid med sigte på at foretage en regelmæssig vurdering;

31. henstiller, at familie- og arbejdslovgivningen, eftersom familiernes sammensætning og definition har ændret sig med tiden, gøres mere altomfattende med hensyn til familier med enlige forældre og LGBT-forældre;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme kvindernes stemme i den sociale dialog og repræsentationen af kvinder i fagforeninger på tværs af alle sektorer;

Tirsdag den 9. juni 2015

33. opfordrer Kommissionen til som en del af strategien at tilskynde medlemsstaterne til at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations konvention 189 for at styrke rettighederne for personer, der arbejder med hushjælp eller pleje;

34. opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaternes kompetente myndigheder ved at skabe incitamenter til arbejdsgiverne til at omsætte sort arbejde til officiel beskæftigelse; fremhæver de høje niveauer af sort arbejde, der kan konstateres især i kvindedominerede sektorer, såsom arbejde i private hjem; opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe usikre ansættelsesforhold og sort arbejde udført af kvinder, som medvirker til fuldstændig deregulering af kvinders lønstrukturer og medfører øget fattigdom blandt kvinder, særligt senere i livet, og har negative konsekvenser for både kvinders sociale sikring og EU's BNP, og til at sikre en passende social beskyttelse for alle arbejdstagere; opfordrer til en hurtig oprettelse af den europæiske platform, for bedre at kunne hindre og modvirke sort arbejde;

35. understreger, at feminiseringen af fattigdom er et resultat af flere faktorer, herunder kvinders afbrydelser af karrieren, den kønsbestemte lønforskel (16,4 %), pensionsforskellen (39 %), kønsbestemte uligheder for så vidt angår karriereudvikling, den kendsgerning, at kvinder ofte ansættes på ikkestandardiserede kontrakter (såsom ufrivillig deltid, vikaransættelse eller kontrakter uden timetal), den manglende socialsikringsstatus for partnere, der hjælper selvstændige, og fattigdom i husholdninger med enlige mødre; understreger, at reduktionen af antallet af fattige med 20 mio. inden 2020 kan opnås gennem fattigdomsbekæmpende og diskriminationsbekæmpende politikker, som er baseret på kønsmainstreaming, gennem handlingsplaner, der sætter særligt fokus på ugunstigt stillede kvinder, og støttes af aktioner målrettet mod fattigdom blandt kvinder, og gennem forbedring af arbejdsforholdene i lavindkomstsektorer, som kvinder er overrepræsenterede i; understreger, at de mange former for forskelsbehandling, som kvinder er udsat for på grundlag af handicap, racemæssig og etnisk baggrund, socioøkonomisk status, kønsidentitet og andre faktorer, bidrager til feminisering af fattigdommen; understreger vigtigheden af at overvåge ligestillingskonsekvenserne af beskatning og arbejdstidsmodeller for kvinder og familier;

36. forventer, at Kommissionen træffer alle de foranstaltninger, som den har mulighed for, for at sikre overholdelse i alle detaljer af EU-direktiverne om ligebehandling mellem mænd og kvinder, også blandt arbejdsmarkedets parter, som forhandler overenskomster, og til at tilskynde til dialog med arbejdsmarkedets parter med henblik på at behandle emner som løngennemsigthed, kvinders kontraktlige vilkår i forbindelse med deltidsarbejde og tidsbegrænset arbejde og fremme kvinders ansættelse i grønne og innovative sektorer; understreger, at pensioner er afgørende for modtagernes økonomiske uafhængighed, og at pensionsforskellene afspejler de kumulerede ulemper ved en karriere på et kønsdiskriminerende arbejdsmarked; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe passende foranstaltninger med henblik på at reducere forskellene i mænds og kvinders pensioner, der er en direkte konsekvens af lønforskellene mellem kønnene, og til at vurdere pensionssystemernes konsekvenser for kvinder, idet der i særlig grad fokuseres på deltidskontrakter og atypiske kontrakter;

37. understreger vigtigheden af at øge bevidstheden omkring begrebet medejerskab på EU-plan med henblik på at sikre fuld anerkendelse af kvinders rettigheder i landbrugssektoren; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at bidrage til at fremme en strategi, der ville medføre jobskabelse for kvinder i landområder og, indirekte, til at sikre anstændige pensioner for pensionerede kvinder i EU, der lever under usikre forhold, og kræver støtte til politiske bestræbelser på at styrke kvinders rolle i landbruget og til, at de repræsenteres på passende vis i alle politiske, økonomiske og sociale forum inden for landbrugssektoren;

38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til de socioøkonomiske hindringer, som kvinder møder under særlige omstændigheder, såsom i landdistrikter, i mandsdominerede sektorer, og de hindringer, som ældre og handicappede kvinder støder på; understreger, at kvinder fortsat oplever større jobusikkerhed end mænd, og at jobusikkerheden er steget som følge af krisen, og udtrykker bekymring over antallet og andelen af kvinder, der lider under fattigdom blandt personer i beskæftigelse; er af den opfattelse, at mangesidige politiske løsninger, der omfatter livslang læring, bekæmpelse af usikre job og fremme af arbejde med rettigheder samt forskellige former for tilrettelæggelse af arbejdet er nødvendige for at hjælpe kvinderne med at vende tilbage til arbejdsmarkedet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke kønsaspektet i alle jobskabelsesprogrammer ved at skabe arbejdspladser af høj kvalitet i overensstemmelse med ILO's dagsorden for anstændigt arbejde;

Tirsdag den 9. juni 2015

39. understreger, at den økonomiske vækst og konkurrenceevnen i EU er afhængige af, at kløften mellem kvinders uddannelsesniveau (60 % af universitetskandidaterne i Europa er kvinder) og deres deltagelse og position på arbejdsmarkedet bliver lukket; fremhæver behovet for at bekæmpe alle aspekter af vertikal og horisontal opdeling, fordi en sådan opdeling begrænser kvinders beskæftigelse til visse sektorer og udelukker dem fra højere niveauer i virksomhedshierarkiet; understreger, at eksisterende lovgivning indeholdende positiv særbehandling, navnlig i den offentlige sektor i nogle medlemsstater, har forbedret ligestillingen på ansættelsesniveau, men at den bør udvides til at omfatte alle karriereniveauer;

Deltagelse i beslutningstagning og kvinders iværksætterier

40. påpeger, at langt den største stigning i andelen af kvinder i selskabsbestyrelser er sket i lande, der allerede har vedtaget lovgivning om obligatoriske kvoter, og at virksomhederne i medlemsstater, hvor ingen obligatoriske foranstaltninger er gennemført, stadig er langt fra at nå en acceptabel kønsbalance; fremhæver behovet for at støtte gennemsigtige procedurer for udnævnelse af kvinder til menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskabers bestyrelser; tilskynder de offentlige og private sektorer til at overveje frivillige ordninger til fremme af kvinder i lederstillinger; opfordrer Kommissionen til at medtage specifikke foranstaltninger til fremme af en ligelig repræsentation af kvinder og mænd i lederstillinger i strategien og støtte Rådet i forhandlingerne om vedtagelsen af direktivet for en afbalanceret repræsentation af mænd og kvinder i ikke-administrerende bestyrelser; opfordrer Rådet til at nå frem til en fælles holdning snarest muligt til dette forslag til direktiv;

41. opfordrer Kommissionen til at skabe incitamenter for medlemsstaterne til at skabe en mere afbalanceret repræsentation af kvinder og mænd i kommunalbestyrelser, regionale og nationale parlamenter og Europa-Parlamentet, og understreger i denne forbindelse betydningen af kønsafbalancerede valglister, der ledes på skift af en mand og en kvinde; fremhæver betydningen af kvoter for at øge kvinders deltagelse i den politiske beslutningsproces; opfordrer alle EU's institutioner til at træffe interne foranstaltninger for at øge ligestillingen inden for deres egne besluttede organer ved at foreslå både en kvindelig og en mandlig kandidat til EU's stillinger på højt plan; mener, at ligestilling bør være et krav for Kommissionen, og at udnævnelsen af Kommissionen på grundlag af ligestilling er en vigtig indikator for det fremtidige ligestillingsarbejde;

42. henleder opmærksomheden på den nuværende ubalance for så vidt angår antallet af mænd og kvinder, der beklæder beslutningstagende stillinger inden for politik, forvaltning og økonomi, og på at hindringer for kvinders deltagelse kan tilskrives en kombination af kønsbestemt forskelsbehandling og stereotype adfærdsmønstre, der stadig eksisterer i virksomhederne, inden for politik og i samfundet; påpeger, at kvinderne udgjorde 60 % af de nyuddannede med en videregående uddannelse, men at de er underrepræsenteret i visse sektorer, f.eks. inden for videnskab og forskning; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre kvinderne opmærksom på denne type uddannelsesmuligheder og sikre kvinder samme muligheder som mænd for at få adgang til det tilsvarende erhverv og gøre karriere inden for dette område; bemærker, at kvinder generelt har karriereløb uden bemærkelsesværdig udvikling; opfordrer medlemsstaterne til at opmuntre og støtte kvinder, så de kan få en succesrig karriere, herunder gennem positive tiltag, såsom netværkssamarbejde og mentorprogrammer, samt til at skabe passende forhold og sikre dem samme muligheder som mænd i alle aldre for uddannelse, forfremmelse, efteruddannelse og omskoling; understreger betydningen af politikker, der sigter mod ligestilling mellem mænd og kvinder inden for beskæftigelse og som anerkender kvinder i lederstillingers potentielle sårbarheder; understreger, at Kommissionen især bør fremme politikker mod chikane på arbejdspladsen ⁽¹⁾;

43. understreger, at kvinder udgør 52 % af den samlede europæiske befolkning, men kun en tredjedel af de selvstændige eller af de nystartede virksomheder i EU; understreger betydningen af støtteprogrammer for kvindelige iværksættere samt for kvinder inden for videnskab og den akademiske verden, og opfordrer indtrængende EU til at støtte sådanne programmer på en mere konkret måde; opfordrer Kommissionen til at analysere og udarbejde forslag til, hvordan kvinder kan gøres interesserede i at etablere virksomheder; understreger, at potentielle kvindelige iværksættere, forskere og akademikere, bør gøres bekendt med støtteprogrammer og finansieringsmuligheder; opfordrer medlemsstaterne til at fremme foranstaltninger og tiltag for at bistå og råde kvinder, der beslutter at blive iværksættere og til at støtte kvindelige

⁽¹⁾ Violence against women: an EU-wide survey. Main results — report by FRA, s. 96.

Tirsdag den 9. juni 2015

iværksættere, lette og forenkle adgang til finansiering og anden støtte og reducere bureaukrati og andre hindringer for kvinders nystartede virksomheder;

Finansielle ressourcer

44. henleder opmærksomheden på, at der er stadig er en kønsbestemt lønforskel, der næsten ikke er blevet reduceret i de seneste år; understreger, at den kønsbestemte lønforskel skyldes kvinders utilstrækkelige deltagelse på arbejdsmarkedet, vertikal og horisontal opdeling samt den kendsgerning, at de sektorer, hvor kvinder er overrepræsenteret, ofte har lavere lønninger; opfordrer Kommissionen til at overvåge gennemførelsen af direktiv 2006/54/EF og til at forelægge specifikke foranstaltninger, der tager hensyn til strukturelle lønforskelle, både lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige, for at sikre løngennemsigtighed og anvende sanktioner og derved reducere den kønsbestemte lønforskel, og til at indgive en årlig statusrapport om dette emne; tilskynder medlemsstaterne til at anerkende potentialet i det seneste direktiv om offentlige udbud som et redskab til at fremme og styrke politikken for kønsmainstreaming ved at overveje at fastlægge krav på grundlag af den eksisterende nationale lovgivning i medlemsstaterne om ligebehandling og ligestilling som en forudsætning for offentlige kontrakter, hvor det er muligt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge, hvorvidt sociale klausuler i offentlige udbud kan anvendes som et potentielt værktøj til styrkelse af politikker for social inklusion; anerkender, at EU's konkurrenceret skal overholdes i forbindelse med udviklingen af denne ide;

45. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til den demografiske udvikling og ændringer i størrelsen og sammensætningen af husholdninger, når de udformer deres finanspolitikker, socialsikringsordninger og offentlige tjenester;

46. opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i bekæmpelsen af fattigdom, som især rammer enlige mødre og er blevet forværret yderligere af krisen, hvilket resulterer i øget social udstødelse;

47. opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaternes øgede anvendelse af strukturfondene til investering i offentlig børnepassning og ældrepleje som en kernestrategi til forøgelse af kvindernes deltagelse på arbejdsmarkedet;

48. gentager, at direktiv 2006/54/EF i sin nuværende form ikke er tilstrækkeligt effektivt til at tackle lønforskellen mellem kønnene og nå målet om ligestilling inden for beskæftigelse og erhverv; opfordrer indtrængende Kommissionen til omgående at revidere dette direktiv;

49. mener, at politikker og instrumenter, der tager sigte på at tackle ungdomsarbejdsløshed, såsom ungdomsgarantien og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, bør opfylde de specifikke behov hos unge mænd og kvinder for at give dem mulighed for at få adgang til arbejdsmarkedet; bemærker, at andelen af unge kvinder, der hverken er i arbejde, under uddannelse eller under erhvervsuddannelse (NEET), er højere end andelen af unge mænd; opfordrer også til indsamling af kønsopdelte data på området ungdomsarbejdsløshed, for at der kan udformes skræddersyede, faktabaserede politikker;

50. opfordrer Kommissionen til at nøjere at tilpasse både den investeringspakke, der blev vedtaget i 2014, og ungdomsgarantien til den specifikke situation og behovene hos piger og kvinder;

51. understreger, at det er vigtigt at udveksle eksempler på bedste praksis og initiativer med henblik på at modvirke tendensen til at nedkvalificere kvinder, at udvikle deres kvalifikationer eller uddanne dem således, at de kan vende tilbage til arbejdsmarkedet efter en periode, hvor de udelukkende har passet deres børn eller andre omsorgskrævende personer; understreger ligeledes vigtigheden af at forbedre og lette anerkendelsen af eksamensbeviser og kvalifikationer for at forhindre, at velkvalificerede kvinders kompetencer ikke udnyttes tilstrækkeligt, hvilket ofte er tilfældet for indvandrerkvinder;

Sundhed

52. opfordrer Kommissionen til at bistå medlemsstaterne i at sikre geografisk passende, let tilgængelige tjenester af høj kvalitet inden for seksuel og reproduktiv sundhed og seksuelle og reproduktive rettigheder og sikker og legal abort og prævention samt almindelig sundhedspleje;

Tirsdag den 9. juni 2015

53. opfordrer indtrængende Kommissionen til at medtage seksuel og reproduktiv sundhed og seksuelle og reproduktive rettigheder i sin næste EU-sundhedsstrategi for at sikre lighed mellem kvinder og mænd og supplere nationale politikker for seksuel og reproduktiv sundhed og seksuelle og reproduktive rettigheder;

54. opfordrer medlemsstaterne til at fokusere på forebyggelse af seksuelt overførte sygdomme og forebyggelsesmetoder samt på forebyggelse og forskning med henblik på at forbedre tidlig diagnosticering af sygdomme, såsom kvindekræftsygdomme (bryst- og livmoderhalskræft samt kræft i æggestokkene), gennem regelmæssig gynækologisk kontrol/undersøgelse;

55. gentager sin opfordring til Kommissionen og Verdenssundhedsorganisationen om at fjerne problemer med kønsidentitet fra listen over mentale og adfærdsmæssige sygdomme og til at sikre, at de ikke klassificeres som en sygdom under forhandlingerne om den 11. udgave af det internationale klassifikationssystem for sygdomme (ICD- 11), og for at sikre, at kønsdiversitet i barndommen ikke betragtes som en sygdom;

56. anerkender vigtigheden af seksuelle og reproduktive rettigheder og opfordrer Kommissionen til at skabe modeller for bedste praksis for undervisning i sex og samliv for unge mennesker i Europa;

57. understreger, Kommissionen skal foretage en ligestillingsgennemgang for at sikre, at EU's sundhedspolitikker og EU-finansieret forskning i stigende grad behandler kvinders sundhedstilstand og -diagnose;

58. understreger vigtigheden af oplysningskampagner om kønsspecifikke symptomer på sygdom, samt kønsroller og stereotyper, der har indvirkning på sundheden, og opfordrer Kommissionen til at yde økonomisk støtte til kønssensitive forskningsprogrammer;

59. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at fremme (medicinsk) frugtbarhedsstøtte og til at sætte en stopper for forskelsbehandling i adgangen til fertilitetsbehandling og kunstig befrugtning; noterer sig ligeledes i denne forbindelse vigtigheden af at støtte adoption;

60. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre en indsats for at gennemføre seksualoplysningsprogrammer i skoler og sikre rådgivning og adgang til prævention for unge;

Viden, uddannelse og medier

61. opfordrer Kommissionen til at skabe incitamenter for kompetent uddannelse i kritisk anvendelse af medierne i medlemsstaterne for at tilskynde til, at der sættes spørgsmålstegn ved stereotyper og strukturer og til at udveksle eksempler på bedste praksis med henblik på en gennemgang af den stereotype fremstilling af roller i det hidtil anvendte undervisningsmateriale; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at støtte programmer for at øge bevidstheden om stereotyper, kønsdiskrimination og traditionelle kønsroller inden for uddannelses- og mediesektoren samt til at gennemføre kampagner for positive kvindelige og mandlige rollemodeller; understreger i denne forbindelse, at bekæmpelse af mobning og fordomme mod LGBTI-personer i skoler, uanset om det er af studerende, forældre eller lærere, bør være en del af EU's indsats for at bekæmpe kønsstereotyper; understreger i den forbindelse vigtigheden af kønsneutrale undervisningsmetoder for lærere, således at de klart kan forklare fordelene ved kønsneutralitet og et mangfoldigt samfund;

62. opfordrer medlemsstaterne, og især de medietilsynsførende organer, til at overveje den plads, der gives kvinder, både i kvantitativ og kvalitativ betydning, og til at fremme et balanceret, ikke-stereotyperet billede af kvinder, på en måde der respekterer kvinders værdighed, deres mangfoldige roller og deres identitet, og til at sikre, at kommercielle audiovisuelle medier ikke indeholder kønsdiskrimination eller ydmygende afbildninger af kvinder med særlig henvisning til internetbaserede medier, som ofte er rettet mod kvinder og piger; understreger, at medlemsstaterne også bør forbedre kvinders adgang til jobmuligheder inden for medierne, og især til beslutningstagende stillinger; opfordrer Kommissionen til at gøre medlemsstaterne bevidste om, at det er nødvendigt, at offentlige og lovlige medier handler som en rollemodel i fremstillingen af mangfoldighed; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre en mere beslutsom indsats for at udrydde de kønsstereotyper, der kommunikerer af medierne, og henleder opmærksomheden på de vigtige foranstaltninger, der slås til lyd for i Parlamentets betænkning om »afskaffelse af kønsstereotyper i EU«, der blev vedtaget i 2013;

Tirsdag den 9. juni 2015

63. peger på den afgørende rolle, som uddannelse og myndiggørelse spiller for bekæmpelsen af kønsstereotyper og eliminering af kønsbestemt forskelsbehandling, og på den positive indvirkning for kvinder samt for samfundet og økonomien generelt; understreger, at det er afgørende at videregive disse værdier fra en tidlig alder og organisere oplysningskampagner på arbejdspladserne og i medierne, der lægger vægt på mænds rolle for så vidt angår fremme af lighed og lige fordeling af de familiemæssige forpligtelser og opnåelsen af balance mellem arbejde og privatliv;

64. understreger, at overholdelse af ligestilling mellem kønnene bør betragtes som et kriterium for alle EU-finansierede kultur-, uddannelses- og forskningsprogrammer, og anmoder Kommissionen om at medtage et specifikt område for kønsforskning under Horisont 2020-programmet;

65. pålægger Kommissionen at gennemføre en undersøgelse af de daglige konsekvenser af den kønsmæssige fremstilling i det offentlige liv, medierne og uddannelsesinstitutioner, især med fokus på mobning i skolen, hadefuld tale og kønsbestemt vold;

66. opfordrer Kommissionen til at støtte kampagner og initiativer for at fremme borgernes aktive deltagelse i samfundet, særligt for kvinder og indvandrerkvinder;

Globale perspektiver

67. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der i forbindelse med det europæiske naboskabssamarbejde følges en tilgang, der er baseret på menneskerettigheder og understreger vigtigheden af ligestilling mellem kønnene, uddannelse for kvinder, bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder og udryddelse af børnearbejde; understreger, at universel adgang til sundhed, navnlig seksuel og reproduktiv sundhed og de dermed forbundne rettigheder er en grundlæggende menneskerettighed, og understreger retten til frivillig adgang til familieplanlægningsydelser, herunder pleje i forbindelse med sikker og lovlig abort, og oplysning og uddannelse for at nedbringe mødre- og børnedødeligheden og afskaffelse af alle former for kønsbestemt vold, herunder kvindelig kønslemlæstelse, børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, kønsdrab, tvungen sterilisation og voldtægt inden for ægteskabet;

68. understreger, at det er absolut nødvendigt at integrere kønsaspektet i alle elementer af fødevarerikkerhedsprogrammeringen, idet kvinder er ansvarlige for 80 % af landbruget i Afrika;

69. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med udvidelses- og naboskabspolitikken og på områderne udviklings-samarbejde, handelsforbindelser og diplomatiske forbindelser at arbejde for at indføre en standard, der fastsætter kvinders rettigheder som en menneskerettighed og gør respekten for denne ret obligatorisk og til en del af strukturerede dialoger i alle EU's partnerskaber og bilaterale forhandlinger; understreger betydningen af et deltagerbaseret samarbejde med alle aktører, især med kvinderettighedsorganisationer og civilsamfundsorganisationer og lokal- og regionalforvaltningssammenslutninger i forbindelse med udviklingssamarbejde; opfordrer indtrængende Kommissionen til at anerkende, at man ved at sætte piger i front for den globale udvikling skaber en ramme for at sikre, at pigers menneskerettigheder overholdes, fremmes og opfyldes, og opfordrer til, at »pige-erklæringen« og dennes mål integreres i hjertet af ligestillingsstrategien efter 2015; understreger vigtigheden af gennemførelsen af oplysnings- og bevidsthedskampagner i samfund, hvor kønsbaserede menneskerettighedskrænkelser finder sted;

70. opfordrer Kommissionen til at fremme medlemsstaternes fastlæggelse af en handlingsplan baseret på FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 og 1820 om kvinder, fred og sikkerhed; minder det internationale samfund om de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger for kvinder og børn, navnlig beskyttelse mod voldtægt anvendt som et krigsvåben og tvungen prostitution; fordømmer på det kraftigste den fortsatte brug af seksuel vold mod kvinder som et krigsvåben; understreger, at det er nødvendigt at gøre en større indsats for at sikre respekten for folkeretten, beskyttelsen af ofre, adgangen til læge- og psykologhjælp for kvinder og piger, som i forbindelse med konflikter har været udsat for mishandling;

71. opfordrer indtrængende til, at leveringen af humanitær bistand fra EU og medlemsstaterne ikke bør være genstand for restriktioner, der pålægges af andre partnerdonorer, hvad angår nødvendig lægehjælp, herunder adgang til sikre aborter for kvinder og piger, der er ofre for voldtægt under væbnede konflikter;

Tirsdag den 9. juni 2015

72. understreger vigtigheden af en kønssensitiv asyl- og migrationspolitik, anerkendelsen af truslen om kønslig lemlæstelse som en grund til asyl, samt udvikling af passende retningslinjer og samordning af eksempler på bedste praksis; understreger i denne forbindelse nødvendigheden af en individuel ret til ophold, idet der ellers vil være ubalance i magtfordelingen, med særlig henvisning til indvandrerkvinder i tilfælde af vold i hjemmet; opfordrer Kommissionen til at vurdere og identificere specifikke foranstaltninger, der kan sikre, at kvindelige asylansøgere s rettigheder styrkes og overholdes til fulde i løbet af asylproceduren;

73. opfordrer Kommissionen til at indsamle kønsspecifikke data med henblik på at foretage en konsekvensanalyse vedrørende kvinder på områderne klima, miljø og energipolitik;

74. påpeger, at det, selv om der er rådgivere i kønsspørgsmål i både militære og civile krisestyringsmissioner, hvor EU deltager, er nødvendigt at øge antallet af kvinder, der deltager i operationer og missioner på alle beslutningsniveauer og i forhandlingerne om freds- og genopbygningsprocesser; insisterer på, at der bør udarbejdes en særlig strategi for pigers og kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene for hver enkelt mission; er endvidere af den opfattelse, at det er nødvendigt at forankre et særligt kapitel om ligestilling mellem kønnene i EU-Udenrigstjenestens næste handlingsplan om menneskerettighederne; understreger i denne forbindelse vigtigheden af et fortsat og intensivt samarbejde mellem Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og EU-Udenrigstjenesten;

Institutionelle ordninger og kønsmainstreaming

75. opfordrer Kommissionen til at fremme anvendelsen af integrering af kønsaspektet, kønsbudgettering og kønsspecifik konsekvensanalyse på alle områder og til hvert enkelt lovgivningsforslag på alle forvaltningsniveauer og derved sikre specifikke mål for ligestilling mellem kønnene; anmoder Revisionsretten om ligeledes at indarbejde kønsaspektet i vurderingen af gennemførelsen af Unionens budget; anmoder medlemsstaterne om tilsvarende at indarbejde kønsaspektet i deres budgetter med henblik på at analysere regeringsprogrammer og -politikker, deres indvirkning på ressourcetildelingen og deres bidrag til ligestilling mellem mænd og kvinder;

76. opfordrer også Kommissionen til at tilskynde til samarbejde mellem medlemsstater, kvinderettighedsorganisationer og arbejdsmarkedets parter;

77. understreger, at det er vigtigt at stille de økonomiske ressourcer til rådighed, der er nødvendige for nationale organer for ligestilling mellem kønnene og bekæmpelse af forskelsbehandling; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge effektiviteten af de nationale klageorganer og -procedurer i forbindelse med gennemførelsen af ligestillingsdirektiverne; opfordrer i denne forbindelse også Kommissionen til at støtte gennemførelsen af det europæiske charter for ligestilling mellem mænd og kvinder på lokalt plan og kontinuiteten af NGO'er, navnlig kvinderettighedsorganisationer og andre organisationer, der arbejder med ligestillingsspørgsmål, gennem passende og forudsigelig finansiel bistand; opfordrer i denne forbindelse også til fortsat finansiel støtte til Daphneprogrammet og til opretholdelse af programmets profil med henblik på fortsat at gøre det muligt for især kvinderettighedsorganisationer på stedet i medlemsstaterne at bekæmpe vold mod kvinder;

78. understreger betydningen af partnerskabet mellem Kommissionen og Parlamentet og foreslår derfor, at kommissæren med ansvar for retlige anliggender, forbrugere og ligestilling mellem mænd og kvinder indgiver en årlig statusrapport i mundtlig og skriftlig form til Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling — set fra både Kommissionens og medlemsstaternes synspunkt og med en landespecifik tilgang i indberetningen med specifikke oplysninger for hver enkelt medlemsstat — om de mål, der er fastsat i strategien;

79. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med Parlamentet og Rådet og til at indkalde til et årligt EU-topmøde om ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder med henblik på at indkredse de opnåede fremskridt og at indgå nye forpligtelser;

o

o o

80. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer.